

prima instanță: V. Pușcaș
instanța de apel: A. Toderaș, D. Pușca, Gh. Liulca

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cozma Andrei,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cozma Andrei
împotriva lui Cebanu Veaceslav cu privire la declararea nulității absolute a recipisei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2015, prin care a fost respins
apelul declarat de către Cozma Andrei și menținută hotărîrea primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2014, Cozma Andrei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cebanu Veaceslav cu privire la declararea nulității absolute a recipisei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în luna aprilie 2014 a convenit cu
Cebanu Veaceslav să-i reprezinte interesele în dosarul penal, pentru ce i-a acordat suma de
2000 euro.

Dat fiind faptul că la acel moment el se afla în arest preventiv la penitenciarul nr. 11
din mun. Bălți, suma solicitată de către avocatul Cebanu Veaceslav i-a fost transmisă prin
intermediul fratelui său - Cozma Veaceslav.

Banii au fost transmiși fără a fi întocmită care-va recipisă.

Ulterior, pîrîtul i-a mai solicitat încă 1 000 euro, la care nu a fost de acord și i-a
solicitat restituirea sumei inițiale de 2000 euro.

Susține că pîrîtul a fost de acord să-i restituie suma primită însă dat fiind faptul că la
acel moment nu deținea banii necesari, a fost semnată în sensul dat, o recipisă.

Astfel, la 19 aprilie 2014, Cebanu Veaceslav a întocmit recipisă, potrivit căreia s-a
obligat să restituie lui Cozma Veaceslav (fratele lui Cozma Andrei) suma de 2000 euro
pînă la 31 iulie 2014.

Invocă reclamantul că s-a adresat în scris către pîrîtul cu solicitarea de-ai fi restituită
suma de 2000 euro pînă la 30 mai 2014, în caz contrar se v-a adresa în judecată.

Despre cele întâmplate a fost adresată o plîngere către Procuratura Anticorupție, care prin ordonanța procurorului a fost refuzat în pornirea urmăririi penale.

Consideră Cozma Andrei că recipisa întocmită între Cebanu Veaceslav și fratele său Cozma Veaceslav este lovită de nulitate, deoarece atît el cît și fratele lui nu au dat consimțămîntul la semnarea unei astfel de recipise.

Solicită Cozma Andrei constatarea nulității absolute a recipisei întocmite la 19 aprilie 2014 de către Cebanu Veaceslav.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 16 iunie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea (f.d.70, 75-77).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Cozma Andrei și menținută hotărîrea primei instanțe fără modificări (f.d. 144-149).

La 15 ianuarie 2016, Curtea de Apel a expediat în adresa participanților procesului, copia deciziei emise (f.d. 151).

La 15 martie 2016 prin intermediul oficiului poștal Cozma Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi soluții prin care să fie admisă acțiunea integral. Totodată solicită repunerea recursului în termenul de procedură din motiv că decizia instanței de apel a recepționat-o la 15 ianuarie 2016.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către Cozma Andrei declarat la 15 martie 2016 este depus în termen.

În motivarea recursului Cozma Andrei a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina superficial, iar în concluzie au emis decizii ilegale.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de Cozma Andrei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 05 aprilie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificînd temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Cozma Andrei în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cozma Andrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Cozma Andrei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală